

RIKTLINJER FÖR PLAGIERING OCH ANVÄNDANDE AV URKUND VID GIH

Av Högskoleförordningens 10:e kapitel 1§ framgår att disciplinära åtgärder får vidtas mot student som ”med otillåtna hjälpmedel eller på annat sätt försöker vilseleda vid prov eller när studieprestation annars skall bedömas”. Den vanligaste orsaken till disciplinära åtgärder är enligt Högskoleverket plagiat (Högskoleverket, 2008). Vad är då plagiat?

Plagiat – en definition

Någon allmänt vedertagen definition av plagiat torde inte finnas. GIH har i sina anvisningar för uppsatsskrivande valt följande precisering:

Med plagiat avses en imitation eller stöld, i uppsatssammanhang ofta i form av en direkt avskrivning av en text utan referenser till ursprungskällan. Plagiat är en medveten avskrivning (*Rånäsdokumentet*, 2012).

Noteras bör ordet *medveten*, dvs. plagiat är en *avsiktlig* handling i syfte att *vilseleda*. I högskoleförordningen 10:e kapitel 2§ talas om ”att avsiktligt och för egen vinning lämna in någon annans arbete som sitt eget vid prov eller när studieprestation annars bedöms”.

Men plagiering kan även vara oavsiktlig. Utgångspunkten för GIH:s riktlinjer är att plagiering ska ses både som ett pedagogiskt problem, dvs. en brist i utbildningen, och ett disciplinproblem. Detta får konsekvenser för hur vi ska hantera plagiat.

Hantering av plagiat

Vid hanteringen ska vi skilja mellan följande former av plagiat:

Okunskap/försumlighet

Hit hör plagiat som beror på bristande kunskap eller osäkerhet om vad som är tillåtet. Okunskap kan vara att studenten inte vet hur man skriver ett referat, dvs. att återge huvuddragen i en annan text med huvudsakligen egna ord. Problemet kan här vara att studenten visar en alltför stor respekt för originalet. För att inte förringa eller feltolka väljer hen att ligga så nära detta att kanske bara några enstaka ord är utbytta eller några meningar omkastade. Exempel på osäkerhet om

vad som är tillåtet kan vara att studenten inte har förstått att en uppgift är individuell.

Vidare sorterar i denna grupp examinationsuppgifter in som innehåller mindre inslag av avskrivning från annan text/er eller imitation av annat arbete, vilket kan ses som slarvig bearbetning eller kan förklaras med omständigheter. Exempel på det sistnämnda kan vara att en studentgrupp ombeds skriva reflektioner om en gemensam upplevelse eller ett lektionstillfälle.

Vilseledande

Examinationsuppgiften innehåller avskrivning från annan text/er eller imitation av annat arbete som inte kan betraktas som okunskap eller försumlighet.

Åtgärder

Plagiatformerna ovan ska hanteras enligt följande:

- *Okunskap/försumlighet* betraktas som ett pedagogiskt problem och ska därför *hanteras av ansvarig lärare*.
- Försök till *vilseledande* anmäls till *rektor*.

Urkund – policy

GIH använder Urkund som hjälpmedel för att undersöka om skriftliga examinationsuppgifter innehåller plagierade delar från publicerade texter eller från andra studenters arbeten. Alla digitala texter ska till Urkund.

Referenser

Högskoleverket, *Disciplinärenden vid högskola och universitet. Rapport 2007:32R* Stockholm: Högskoleverket, 2008.

Rånäsdokumentet: råd & anvisningar för uppsatsskrivning för studenter och lärare vid GIH (V6.3) Stockholm: GIH, 2012.